

ΆΡΘΡΟ 7 Σ.

Ι. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (2023-2025)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

1. **ΣτΕ 2065/2024 (Τμ. Γ') = 10.** Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η διάταξη του άρθρου 326 του ν. 5343/1932, η οποία προβλέπει το πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο τιμωρήθηκε ο αιτών, είναι ανίσχυρη ως αντίθετη στο άρθρο 7 παρ. 1 του Συντάγματος, γιατί θεσπίζει, με τελείως αόριστη διατύπωση, το πειθαρχικό αδίκημα της διαγωγής που απάδει στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού, χωρίς να προσδιορίζει σαφώς την αντικειμενική του υπόσταση. Ο λόγος όμως αυτός πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, διότι, όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά και τις νομοθετικές διατάξεις που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ένδικη ποινή του προστίμου επιβλήθηκε στον αιτούντα για το προβλεπόμενο στο άρθρο 23 παρ. 1 του π.δ/τος 160/2008 πειθαρχικό παράπτωμα της παραβίασης των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας για τα Α.Ε.Ι. και, συγκεκριμένα, για την παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 8 του ν. 2530/1997 και 23 του ν. 4009/2011, οι οποίες δεν επιτρέπουν στα μέλη Ε.Π. πλήρους απασχόλησης την κατοχή έμμισθης θέσης στον ιδιωτικό τομέα. Και τούτο, ανεξαρτήτως του ότι, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ [4662/2012](#) Ολ., [1446/2020](#), [2666/2017](#), [116/2004](#) κ.ά.), η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του Συντάγματος, κατά το μέρος που ορίζει ότι το ποινικό αδίκημα πρέπει να προσδιορίζεται σαφώς κατά την αντικειμενική του υπόσταση στον ποινικό νόμο, δεν εφαρμόζεται στα πειθαρχικά αδικήματα των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. (συμπεριλαμβανομένων και των μελών Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. με τακτική θέση, ως δημοσίων λειτουργών κατά την έννοια του άρθρου 16 παρ. 6 του Συντάγματος – βλ. ΣτΕ 479 – 481/2018 Ολ.).
2. **ΣτΕ 1600/2024 (Τμ. Γ') = 18.** Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι με την προσβαλλόμενη πράξη παραβιάσθηκε το τεκμήριο αθωότητας το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 παρ. 1 του Συντάγματος, διότι επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος η εξοντωτική ποινή της ανάκλησης διορισμού, πριν καν διεξαχθεί σε βάρος του οποιαδήποτε ποινική διαδικασία και χωρίς να έχει αποδειχθεί νόμιμα η ενοχή του από ποινικό δικαστήριο, με αποτέλεσμα η ανάκληση του διορισμού του να προσλαμβάνει χαρακτήρα “ποινής υπόνοιας”. Επίσης, προβάλλεται ότι με την προσβαλλόμενη πράξη παραβιάσθηκε η αρχή “ne bis in idem”, καθώς έχει προχωρήσει ήδη και ταυτόχρονα με την επιβολή της κύρωσης της ανάκλησης διορισμού και η συναφής ποινική διαδικασία.

19. Επειδή, ο παραπάνω προβαλλόμενος λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι η ανάκληση διορισμού δεν συνιστά ποινή του ποινικού δικαίου κατά το εθνικό δίκαιο ούτε «ποινή» κατά την αυτοτελή (σε σχέση με τα εθνικά δίκαια) έννοια του όρου στο άρθρο 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. ή στο στο άρθρο 4 του 7ου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

3.	ΣτΕ 901/2024 = 24. Επειδή, κατά το μέρος που προβάλλεται παράβαση της κατοχυρούμενης με το άρθρο 7 του Συντάγματος αρχής της <i>lex certa</i> , ο ίδιος λόγος αναιρέσεως είναι πάντως απορριπτέος ως αβάσιμος διότι, κατά πάγια νομολογία (ΣτΕ 347/2018, 2922/2017, 899/2015, 4203/2011, 107/2006, 106/2006), η ανωτέρω συνταγματική διάταξη καταλαμβάνει τις κυρώσεις του ποινικού δικαίου εν στενή εννοία και δεν εφαρμόζεται σε διοικητικά μέτρα και διοικητικές κυρώσεις εν γένει.
4.	ΣτΕ 405/2024 = Η υπόθεση αφορά αίτηση αναίρεσης κατά απόφασης του Διοικητικού Εφετείου, με την οποία απερρίφθη έφεση κατά απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Με την πρωτόδικη απόφαση είχε απορριφθεί αγωγή του αναιρεσείοντος με την οποία διεκδικούσε αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη, λόγω της θέσπισης του άρθρου 2 παρ. 5 περ. α' του Ν. 3372/2005, το οποίο περιόριζε τις υποχρεώσεις των ΤΑΠ (Τμημάτων Αμειβόμενων Ποδοσφαιριστών) που διαδέχθηκαν ΠΑΕ (Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες) στην Γ' Εθνική Κατηγορία του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος. Το κρίσιμο ζήτημα αφορά τη συνταγματικότητα της διάταξης και τη δυνατότητα αναδρομικής εφαρμογής της, καθώς και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ζημίας και της επίμαχης νομοθετικής ρύθμισης. Η αίτηση αναίρεσης απορρίφθηκε, καθώς το δικαστήριο έκρινε ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις δεν παραβίασαν υπέρτερους κανόνες δικαίου και ότι η ευθύνη του δημοσίου για αποζημίωση δεν στοιχειοθετήθηκε. 5. Εξάλλου, από την απόλυτη απαγόρευση της αναδρομικότητας των ποινικών, ψευδοερμηνευτικών και φορολογικών νόμων που προβλέπεται στα άρθρα 7 παρ. 1, 77 παρ. 2 και 78 παρ. 2 του Συντάγματος συνάγεται ότι στις άλλες περιπτώσεις η αναδρομική ισχύς είναι μεν επιτρεπτή, εφόσον τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, δεν μπορεί όμως να υπερβεί τα όρια που θέτουν τα άρθρα 4, 17 και 26 του Συντάγματος, καθώς και οι υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (Σ.τ.Ε. 2484/2020 7μ., 734/2016 Ολομ., 3368/2015 Ολομ., Α.Π. 6/2007 Τακτική Ολομ.).
5.	ΣτΕ 1355/2023 = 4. [...] Εξ άλλου, στο άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α κατοχυρώνεται το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου για ποινικό αδίκημα, τεκμήριο το οποίο συνάγεται και από τα άρθρα 6 και 7 του Συντάγματος, αλλά αποτελεί και ειδικότερη εκδήλωση της προστασίας της προσωπικότητας και του απαραβίαστου του ιδιωτικού βίου που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα (βλ. ΣτΕ 891/2015, 1704/2018).
6.	ΣτΕ 465, 466, 467, 468, 469/2023 = 8. Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1, 5, 7 παρ. 2, 21 παρ. 3, 22 παρ. 4 και 25 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά και την τελευταία αναθεώρησή του με το Ψήφισμα της 25ης-11-2019 της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής (Α' 211), προκύπτει ότι το δικαίωμα στην υγεία αναγνωρίζεται στο Σύνταγμα τόσο ως ατομικό όσο και ως κοινωνικό δικαίωμα
7.	ΣτΕ 776, 777/2023 = Εξαιρέσεις από το επιτρεπτό της αναδρομικής ισχύος του νόμου προβλέπονται στο Σύνταγμα από τις διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 1 και 78 παρ. 2. Από την απόλυτη απαγόρευση στο Σύνταγμα της αναδρομικότητας των νόμων που ορίζουν οι συνταγματικές διατάξεις συνάγεται ότι στις άλλες περιπτώσεις η αναδρομική ισχύς είναι μεν επιτρεπτή, εφ' όσον τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, δεν μπορεί όμως

να υπερβεί τα όρια που θέτουν τα άρθρα 4, 17 και 26 του Συντάγματος, καθώς και οι υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

II. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ (2023-2025)

ΝΟΜΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. Βλαχόπουλος Σπ., Κοντιάδης Ξ., Τασόπουλος Γ., Σύνταγμα - Ερμηνεία κατ' άρθρο, Νομική Βιβλιοθήκη, 2024, σελ. 140 επ.

III. ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ (2023-2025)

ΝΟΜΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. ΑΦΙΕΡΩΜΑ - Ν 5172/2025 (ΦΕΚ Α' 10/29.1.2025) - Οι αλλαγές σε ΠΚ, ΚΠΔ και Ν 3500/2006 - Οι αλλαγές του Ν 5172/2025 στο έγκλημα του άρθρου 360 ΠΚ - Λαμπάκης Χρ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 2/2025, σελ. 188 - 192
2. Οι πρόσφατες νομοθετικές επεμβάσεις στον νέο Ποινικό Κώδικα - Προώθηση ή αλλοίωση του φιλελεύθερου χαρακτήρα του; - Συμεωνίδου-Καστανίδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 1/2025, σελ. 1 - 8
3. Σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας - Δυνατότητα εκτέλεσης στην Ελλάδα απόφασης αμερικανικού δικαστηρίου που επιδικάζει, πέραν της πραγματικής ζημίας, και πρόσθετο χρηματικό ποσό, ως χρηματική κύρωση - Με αφορμή τις ΜΠρΑθ 430/2023 και 2663/2022 - Δακορώνια Ευγ., ΤΝΠ QUALEX, ΕΦΑΠΟΛΔ, 1/2025, σελ. 1 - 5
4. Παρατηρήσεις στην ΑΠ (Ποιν) 906/2024 (Αρχή εκτέλεσης - Συμμορία - Διευκόλυνση εισόδου ή εξόδου προσφύγων και προώθησή τους στην ελληνική Επικράτεια ή σε άλλο κράτος) - Συμεωνίδου-Καστανίδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 12/2024, σελ. 1215 - 1217

5. Ενημ. Σημ. στην ΑΠ (Ποιν) 920/2024 (Αναδρομική εξάλειψη του αξιοποίνου κατ' άρθρο 67 του Ν. 4735/2020) - Γεωργιάδου Μ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 11/2024, σελ. 1074 - 1075
6. Παρατηρήσεις στην ΑΠ (Ποιν) 789/2024 - Η αναφορά ή μη της χώρας προέλευσης των προϊόντων στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και η αναφορά ή μη του άρ. 463 ΠΚ οδηγούνται προς κρίση στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 10/2024, σελ. 1003 - 1006
7. Το ειδικό ποινικό δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας - Ερμηνεία, εφαρμογή και προτάσεις αναμόρφωσης των άρθρων 176-181 Ν 4548/2018 κατόπιν πέντε ετών ισχύος τους - Μέρος Α΄ - Αλεξανδράκης Σ., Γεροντίδης Ισ., ΤΝΠ QUALEX, ΔΕΕ, 8-9/2024, σελ. 762 - 774
8. Παρατηρήσεις στην ΣτΕ 2264/2023 (7μ) - Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις ως λόγος υπαγωγής στο νομικό καθεστώς του αντιρρησία συνείδησης - Σκιαθίτης Ν., ΤΝΠ QUALEX, ΘΠΔΔ, 8-9/2024, σελ. 847 - 851
9. Ζητήματα εφαρμογής της αρχής lex mitior στον χώρο του φορολογικού δικαίου και του δικαίου για τους υπόχρεους σε δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 8-9/2024, σελ. 798 - 814 παρ. 1 εδ. β΄
10. Το έγκλημα της χειραγώγησης αθλητικών αγώνων - Ορφανός Σ., ΤΝΠ QUALEX, ΑθληΔικ, 2/2024, σελ. - - ψηφιακό τεύχος
11. Η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις πειθαρχικές υποθέσεις του ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας - Μελισσαρίδης Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΘΠΔΔ, 6-7/2024, σελ. 552 - 555
12. Η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ηπιότερης διοικητικής κύρωσης - Α. Εισαγωγικές Σκέψεις - Γαλάνη Ευ., ΤΝΠ QUALEX, ΘΠΔΔ, 6-7/2024, σελ. 679 - 685
13. Παρατηρήσεις στην ΑΠ (Ποιν) 660/2023 - Η δογματική αλλοίωση της απιστίας (άρ. 390 ΠΚ) μέσω της υπαγωγής πράξεων νοσφισμού ξένης περιουσίας - Κατσαούνης Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 7/2024, σελ. 678 - 681
14. Νέοι Νόμοι - Ν 5090/2024 (ΦΕΚ Α΄ 30/23.2.2024) - Εμπρησμός (άρ. 264 ΠΚ) & Εμπρησμός δασών (άρ. 265 ΠΚ): Οι χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις αυστηροποίησης του ν. 5090/2024 - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 6/2024, σελ. 611 - 616
15. Νέοι Νόμοι - Ν 5090/2024 (ΦΕΚ Α΄ 30/23.2.2024) - Εμπρησμός (άρ. 264 ΠΚ) & Εμπρησμός δασών (άρ. 265 ΠΚ): Οι χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις αυστηροποίησης του ν. 5090/2024 - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 6/2024, σελ. 611 - 616

16. Η ευθύνη νομικών προσώπων για αδικήματα δωροδοκίας - Χαρακτηριστικά και στοχοθεσία - Συμβολή στην ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 134 και 135 Ν. 5090/2024 - Στίγγας Δ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 6/2024, σελ. 541 - 546
17. Το έγκλημα του doping - Ορφανός Σ., ΤΝΠ QUALEX, ΑθληΔικ, 1/2024, σελ. -- ψηφιακό τεύχος
18. Παρατηρήσεις στην ΣτΕ 143/2024 - Η αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης κύρωσης στο πεδίο των φορολογικών διαφορών - Χριστόπουλος Δ., ΤΝΠ QUALEX, ΘΠΔΔ, 4/2024, σελ. 367 - 374
19. Νέοι Νόμοι - Ν 5090/2024 (ΦΕΚ Α΄ 30/23.2.2024) - Άμεση Συνέργεια - Συμεωνίδου-Καστανίδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 4/2024, σελ. 408
20. Ανασκόπηση: Η εξελικτική πορεία των δικαιωμάτων της έκφρασης και της προσωπικότητας στο πεδίο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης - Αναστασιάδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΔιΜΕΕ, 1/2024, σελ. 3 - 13
21. Το αδίκημα του βιασμού (άρθρο 336 ΠΚ) υπό τον νέο Ποινικό Κώδικα και τις πρόσφατες νομοθετικές παρεμβάσεις - Ερμηνευτική αποσαφήνιση εννοιών και αναφυόμενα ζητήματα - Αρκούδης Δ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 2/2024, σελ. 136 - 148
22. Παρατηρήσεις στο ΣυμβΠλημΘεσ 1018/2023 - Η ηθική βλάβη ξανά στο προσκήνιο της «διακίνησης» πορνογραφικού υλικού & ο ρόλος του άρ. 346 ΠΚ στο διαχρονικό δίκαιο - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 1/2024, σελ. 56 - 59
23. Παρατηρήσεις στην ΑΠ (Ποιν) 1114/2023 - Παραγραφή φορολογικών εγκλημάτων: Αρχή της αναδρομικής ισχύος του ηπιότερου Νόμου - Ζαγγανάς Δ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 1/2024, σελ. 93 - 94
24. Παρατηρήσεις στο ΣυμβΠλημΑλεξ 69/2022 (Άρση κατάσχεσης αντικειμένου, που κατασχέθηκε ως προϊόν εγκληματικής δραστηριότητας, το οποίο ανήκει σε τρίτο πρόσωπο, αμέτοχο στο έγκλημα) - Ελληνίδης Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 11/2023, σελ. 1240 - 1242
25. Η ποινική αντιμετώπιση του ναυτικού ατυχήματος (Από τη σκοπιά του ουσιαστικού δικαίου) - Βρούστης Χρ., ΤΝΠ QUALEX, ΠειρΝομ, 3/2023, σελ. 211 - 225
26. Παρατηρήσεις στην ΕΔΔΑ προσφ. 12766/15, απόφ. της 4.4.2023, υπόθ. Κ.Δ. κατά Ελλάδας - Η διασφάλιση του κύρους και της αμεροληψίας της δικαιοσύνης ως περιορισμός στην ελεύθερη έκφραση των δικηγόρων - Χρυσουλάκη Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΔιΜΕΕ,

3/2023, σελ. 395 - 398

27. Η έννοια της γενετήσιας πράξης στον νέο Ποινικό Κώδικα και η ενσωμάτωσή της στη νομολογία του Αρείου Πάγου - Συμεωνίδου-Καστανίδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 8-9/2023, σελ. 915 - 925
28. Παρατηρήσεις στην ΜΠλημΑθ 430/2023 - Η έννοια του όρου «τέκνο» στη διάταξη του άρθρου 169Α§1 νΠΚ - Τοπαλνάκος Π., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 7/2023, σελ. 859 - 863
29. Οι κακοδαιμονίες της ελληνικής έννομης τάξης μέσα από τον θεσμό της παραγραφής - Μπαστουνάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΣΥΝ, 157/2023, σελ. 54 - 57
30. Τα εγκλήματα φοροδιαφυγής, η παραγραφή τους και η αναστολή της: διάλογος με τη νομολογία - Δημήτραινας Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 6/2023, σελ. 772 - 785
31. Παρατηρήσεις στην ΤρΠλημΚορινθ 1597/2022 (Υποβάθμιση περιβάλλοντος από αμέλεια - Δικονομικά ζητήματα) - Μπουρμάς Γ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 5/2023, σελ. 605 - 611
32. Αρεοπαγίτικη νομολογία, νέος Ποινικός Κώδικας και διαφύλαξη της δικαιοκρατικής αρχής - Καϊάφα-Γκμπάντι Μ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 5/2023, σελ. 513 - 527
33. Παρατηρήσεις στην ΣτΕ 2374/2022 (7μ) - Η διάρκεια της πειθαρχικής ευθύνης των μελών της ΕΕΤΤ: Μεθοδολογικά και επιστημολογικά ζητήματα από την επίκληση γενικών αρχών του δικαίου - Παναγούλιας Κ., ΤΝΠ QUALEX, ΘΠΔΔ, 4/2023, σελ. 439 - 448
34. Επεμβάσεις του νομοθέτη σε εκκρεμείς ακυρωτικές δίκες - Τεχνάσματα αποφυγής ακυρωτικού ελέγχου - Πυργάκης Δ., ΤΝΠ QUALEX, ΕΦΔΔ, 1/2023, σελ. 19 - 28
35. Η απόπειρα στον νέο Ποινικό Κώδικα (Η τροποποίηση του άρθρου 42 παρ. 1 ΠΚ και η ενσωμάτωσή της στην νομολογία του Αρείου Πάγου) - Συμεωνίδου-Καστανίδου Ελ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 3/2023, σελ. 355 - 361
36. Παρατηρήσεις στην ΑΠ (Ποιν) 591/2022 (Επεκτατικό αποτέλεσμα και επιτρεπτή μεταβολή κατηγορίας) - Παναγιωτάκης Στ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 3/2023, σελ. 330 - 332

37. Η προβληματική της παρ. 6 του άρθρου 187 ΠΚ, με έμφαση στον αποκλεισμό της ανασταλτικής δύναμης της έφεσης - Λουκαδούνος Θ.-ΗΛ., ΤΝΠ QUALEX, ΠοινΔικ, 1/2023, σελ. 22 - 27

ΙV. ΛΟΙΠΑ ΕΓΓΡΑΦΑ (2023-2025)

1. ΓνωμΝΣΚ 105/2023 - ΓνωμΝΣΚ 105/2023 Εφαρμοστέο δίκαιο στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης έκπτωσης ιατρών ΕΣΥ λόγω αμετάκλητης ποινικής καταδίκης και θέσης αυτών σε δυνητική αργία λόγω εκκρεμούς ποινικής δίωξης για ποινικά αδικήματα που δεν περιλαμβάνονταν στα κωλύματα διορισμού της παρ. 4 του άρθρου 27 ν.1397/1983, πριν την τροποποίησή της με το άρθρο 9 του ν.4999/2022.

10. Εξάλλου η προβλεπόμενη τόσο από το άρθρο 37 του ν. 1397/1983 όσο και από το άρθρο 149 ΥΚ αυτοδίκαιη έκπτωση δεν συνιστά ούτε κύρωση παρεπόμενη ή συνδεόμενη με ένα ποινικό αδίκημα και επομένως δεν έχει έστω και έμμεσα ποινικό χαρακτήρα (ΣτΕ 1536/2007 επταμ.) και η έκπτωση από την υπαλληλική ιδιότητα ή εν προκειμένω από την ιδιότητα του γιατρού Ε.Σ.Υ. δεν μπορεί να εξομοιωθεί με μία ποινή με την έννοια του άρθρου 7 της Σύμβασης και επομένως δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω η αρχή ότι κρίσιμος είναι ο νόμος που ισχύει πριν την τέλεση μιας πράξης, της οποίας ορίζει τα στοιχεία. (ΕΔΔΑ της 23-8-2011 προσφυγή 53372/07 κατά της Ελλάδας). Ειδικότερα, δεδομένου ότι η κατά τα ανωτέρω αυτοδίκαιη λύση της υπηρεσιακής σχέσης, δεν αποτελεί μέτρο «ποινικής» φύσεως, δεν τυγχάνουν σε αυτό εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 1 του Συντάγματος, του άρθρου 7 παρ. 1 της ΕΣΔΑ καθώς και του άρθρου 4 παρ. 1 του εβδόμου Πρωτοκόλλου της εν λόγω Συμβάσεως (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1705/1987, Α' 89), με τις οποίες ορίζεται: α) ότι έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξεως και να ορίζει τα στοιχεία της, β) ότι ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξεως και γ) ότι κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή να καταδικασθεί ποινικά για πράξη, για την οποία αθώωθηκε ή καταδικάσθηκε ήδη με αμετάκλητη απόφαση (πρβλ ΣτΕ 2499/2022, 1869/2020 επταμ.) Εξάλλου για τους ίδιους λόγους δεν παραβιάζεται το τεκμήριο αθωότητας, ούτε η αρχή της αναλογικότητας (πρβλ. ΣτΕ 1869/2022, 451/2021, 4212/2015, 2991/2014). Συνεπώς, αφού η λύση της υπηρεσιακής σχέσης των γιατρών Ε.Σ.Υ. λόγω έκπτωσης δεν έχει πειθαρχικό ούτε ποινικό χαρακτήρα, αλλά συνιστά διοικητικό μέτρο, δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής για την επιβολή της και περαιτέρω για την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής πράξης ούτε οι πειθαρχικές διατάξεις για τους γιατρούς ΕΣΥ, ούτε το πειθαρχικό δίκαιο των υπαλλήλων, ούτε οι διατάξεις ποινικής φύσεως, που αφορούν στα χρονικά όρια ισχύος των ποινικών νόμων, όπως η γενική αρχή που θεσπίζεται στα άρθρα 7 παρ.1 του Συντάγματος και 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, κατά την οποία οι αξιόποινες πράξεις τιμωρούνται με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο τέλεσής τους, σε περίπτωση δε κατά την οποία από την τέλεση της πράξεως μέχρι την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι εφαρμόζεται εκείνος που παρέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, ήτοι ο ηπιότερος (ΝΣΚ 35/2018, ΣτΕ 3262/2012).